

סיכונאי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומאי

קידושין דף ד' למסקנא

דף ד' ע"א

- א. בכמה מקומות דרשו חכמים אות יו"ד של תיבת 'אין', לפי שהכתוב היה יכול לומר 'אין בלא יו"ד, כמו 'מאן יבמי'.
- ב. בת כהן שנשאת לישראל, ומת, ויש לה בן, אינה אוכלת בתרומה. וכן אם מת בנה, והוא הניח בן, אינה אוכלת, כי 'בני בנים הרי הם כבנים'. וגם אם יש לה מן הבעל זרע פסול כגון ממזר, אוכלת, שנאמר 'זרע אין לה' עיין לה.
- ג. תושב ושכיר של כהן אין אוכלים בתרומה, תושב זה עבד נרצע הקנוי עד היובל, ושכיר זה עבד עברי הקנוי עד שש שנים.
- ד. לפעמים הכתוב טורח וכותב בפירוש, דבר שהיה אפשר ללמוד מקל וחומר. אבל במקום שאפשר מיישבים דברי הכתוב לדרשה אחרת שאינו נלמד מקל וחומר.
- ה. אמה עבריה יוצאה בסימני נערות, שנאמר ויצאה חנם אלו ימי בגרות, אין כסף אלו ימי נערות. ואע"פ שכבר יצאה בנערותה, צריך לימוד שתצא בבגרות,

סיכומי הדינים העולים ממסכת הגמרא בדף היומי

שאם היתה איילונית שאין לה סימני נערות, תצא בעשרים שנה כשנעשית בוגרת. ויש מפרשים שבא ללמד על עיקר מכירת איילונית, שאע"פ שאין לה סימני נערות מכירתה מכירה.

דף ד' ע"ב

- א. האשה מתקדשת בכסף, שנאמר כי יקח איש אשה ובעלה וגו', אין קיחה אלא בכסף, וכן הוא אומר נתתי כסף השדה קח ממני.
- ב. אמה העבריה נקנית בכסף ויוצאה בכסף.
- ג. אשה שנתנה כסף לבעל, ואמרה לו 'התקדש לי', אינם קידושין, שנאמר כי יקח ולא כי תקח.
- ד. "ובעלה" מלמד שהאשה נקנית בביאה.

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון מעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת:

7600234@etroq.net.il